

Navn, hvis det ikke ansaa det for sin første Pligt at tage et saadant Hensyn. Men jeg tilføjer for Klarheds Skyld, at hvis det nævnte Forhold skulde indtræde, vil vi fra vor Side — hvis ikke Forholdene skulde forme sig paa en Maade, som vi endnu ikke kan overse — ganske sikkert stille os paa det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) indtog paa sit Partis Vegne, at vi vil anse det for rigtigt, at Appellen til Vælgerne finder Sted som den naturligste og eneste Udvej til at skabe stabile Forhold her i Landet — hvis altsaa dette sidste Forsøg paa at undgaa Valg mislykkes.

Naar jeg for et Øjeblik siden sagde, at vi, hvordan end Partiforholdene udviklede sig, vilde tage Hensyn til de Vanskeligheder, som udenrigske Forhold kunde paaføre vort Land, giver det mig Anledning til med et Par Ord at komme ind paa Forholdet til Udlandet og ganske særlig henlede Opmærksomheden paa, at Udlandet med den største Opmærksomhed, ja, med ganske usædvanlig Opmærksomhed, har fulgt de Forhandlinger, som har fundet Sted i Fællesudvalget, og det Resultat, de førte til. Jeg har haft Lejlighed til, rent tilfældigt i øvrigt, at lægge Mærke til, hvorledes man opfatter dette i Frankrig. Det franske Blad „Le Temps“, der jo almindelig anses for det franske Udenrigsministeriums Organ, bragte den 3. Oktober ikke alene en nøjagtig og udførlig Korrespondance fra København om alle de Vilkaar, under hvilke det nye Regeringssystem var ordnet, med en saadan Nøjagtighed, som man sjældent ser fra Udlandet, specielt fra fransk Side, men ledsagede den ogsaa med en Redaktionsartikel, der mere eller mindre vil være skrevet paa det franske Udenrigsministeriums Vegne. I denne Artikel sammenfattedes Opfattelsen af den Forandring, der har fundet Sted, og jeg vil gerne have Lov til at oplæse dette — det er kun 7—8 Linier —, fordi det fylder mig med ret stor Uro. Resumeet lyder saaledes: „Overenskomsten har givet Mænd, som angribes heftigt i den tyske Presse, Plads i Ledelsen af Danmarks Politik, Paa den anden Side bevarer den Hr. Scavenius i Spidsen for Udenrigsministeriet. Men den Kontrol, som de nye Ministre uden Portefeuille vil udøve, er skikket til

at styrke de Allieredes Tillid til den danske Neutralitet“.

Hvorvidt det er rigtigt, at de Ministre, som er satte ind i Regeringen, angribes saa heftigt i den tyske Presse, ved jeg ikke, da jeg ikke har haft Lejlighed til at undersøge Sagen, men det, der interesserer mig her og forekommer mig at have en ret uhyggelig Betydning, er den franske Opfattelse, der skildrer den nu siddende Regering som bestaaende af to forskellige Retninger. Den oprindelige Regering, som det franske Udenrigsministerium kalder for Scavenius-Zahle-Brandes, mistænker den stærkt for Hældning til Tyskland; de nye Kontrolministre, der er kommet til, mistænkes paa tilsvarende Maade for Hældning til de Allierede. Jeg vil dertil bemærke, at i denne Opfattelse fra Udlandets Side af de danske Partier, den danske Regering og formodentlig det danske Folk som værende delt i to modsatte Løje, hver med sin Hældning mod de to krigsførende Partier, har vi fra vor Side ingen Del. Den skyldes sikkert de meget uheldige Udtalelser af Indenrigsministeren i Landstinget, som blev skarpt kritiseret fra vor Side, om en uneutral Presse og uneutral Retninger i Landet. Gennem de Udtalelser har Udlandet sikkert faaet den Anskuelse, at er der en uneutral Presse, maa der være uneutral Partier, og saa har det konstrueret sig den Opfattelse af det nuværende Ministerium, at det er et Kompromis af to mod hinanden stridende Partier i det danske Folk, for at sige det kort: En tyskvenlig Side og en franskvenlig Side. Vi fralægger os, det gentager jeg, denne Mistæneliggørelse af vort Folk overfor Udlandet og de Følger, en saadan kan faa i Fremtiden. Regeringen maa selv bære Skylden for de Udtalelser af Indenrigsministeren, som den ikke har taget Afstand fra. For os staar det saaledes, at det danske Folks samtlige Partier kun nærer eet Ønske, og det er, uden Hensyn til de Sympatier, som de maatte have i deres Hjerter, og som vi i øvrigt ogsaa tror er ensartede i alle Partier: At bevare under de Kampe, som ryster Europa, en saa samvittighedsfuld Neutralitet som paa nogen Maade muligt. Og jeg vil paa mit Partis Vegne meget henstille til Regeringen, siden saa-